

שפנסת ישראל היא שומר
הברית והחסד. ונקראת שומר
ישראל, זהו שומר הפתח של
הכל, בו תלויים כל מעשי
העולם ודאי. אשר ברא אלהים
לעשות - לשכלל להתקין הכל
כל יום ויום ולהוציא רוחות
ונשמות, ואפלו רוחות ושרים.

ואם תאמר שאינם תקון העולם
- לא כף! שהרי הם היו לתקון
העולם ולהלקות בהם ושעי
העולם, שהם הולכים פנגדם
להוכיח אותם. ומי שהולך
לשמאל, נאחז בצד השמאל
פנגדם ולקח בהם, לכן הם לתקון.

בא ראה מה פתוב בשלמה,
(שמואל ב-ז) והוכחתי בשבט
אנשים ובנגעי בני אדם. מי הם
נגעי בני אדם? אלה אותם
המזייקים. בא ראה, בשעה
שנבראו, התקדש היום ונשארו
רוח בלי גוף, ואלו הם בריות
שלא נתקנו ולא התיסרו, ומצד
שמאל הם זהמת הזהב. ועל זה,
משום שלא נתקנו והם פגומים,
השם הקדוש לא שורה בהם ולא
נדבקו בו, והפחד שלהם הוא
מהשם הקדוש וזעים ופחדים
ממנו, והשם הקדוש לא שורה

במקום פגום.

ובא וראה, האדם הזה שנפגם,
שלא השאיר בן בעולם הזה,
כשיוצא ממנו, לא נדבק בשם
הקדוש ולא מכניסים אותו
לפרגוד, משום שהוא פגום ולא
נשלם. ועץ שנעקר צריך נטיעה
פעם אחרת כדי שהשם הקדוש
ישלם בכל הצדדים, וחסרון לא
נדבק בו לעולמים.

ובא וראה, הבריות הללו
פגומים הם מלמעלה ומלמטה,
ולכן לא נדבקים למעלה ולא
נדבקים למטה. ואלה שפתוב
בהם אשר ברא אלהים לעשות,

פתחא דכלא, ביה תליין כל עבידן דעלמא
ודאי, אשר ברא אלהים לעשות, לשכלל
לאתקנא כל יומא ויומא ולאפקא רוחין
ונשמתיין, ואפילו רוחין ושרין.

ואי תימא דלאו אנון תקונא דעלמא. לאו
הכי. דהא אנון לתקונא דעלמא הו
ולאלקאה בהו לחייבי עלמא דאנון אזלין
לקבליהו לאוכחא להו. ומאי דאזיל
לשמאלא אתאחיד בסטרא שמאלא
לקבליהו (פ"א לקו בהו) בגיני כף לתקונא הו.

הא חזי, מה כתיב בשלמה (שמואל ב ז)

והוכחתי בשבט אנשים ובנגעי בני
אדם. מאן נגעי בני אדם. אלין אנון מזיקין.
תא חזי, בשעתא דאתבריאן אתקדש יומא
ואשתארו רוחא בלא גופא. ואלין אנון בריין
דלא (ד' מ' ע"א) אשתכללו (ד"א ל"ג) (ולא אתייסרו)
ומסטר שמאלא אנון זוהמא דדהבא, ועל דא
בגין דלא אשתכללו ואנון פגימין, שמא
קדישא לא שריא בהו ולא אתדבקו ביה,
ודחילו דלהון משמא קדישא איהו וזעין
ודחלין מניה, ושמא קדישא לא שריא באתר
פגים.

ותא חזי האי בר נש דאתפגים דלא שבק בר
בהאי עלמא, כד נפק מניה לא אתדבק
בשמא קדישא ולא עאלין ליה בפרגודא,
בגין דאיהו פגים ולא אשתלים, ואילנא
דאתעקר פעיא נטיעא זמנא אחרא, בגין
דשמא קדישא אשתלים בכל סטריין. ופגימו
לא אתדבק ביה לעלמין.

ותא חזי הני בריין פגימין אנון מעילא
ומתתא, ובגיני כף לא מתדבקן לעילא
ולא מתדבקן לתתא. ואלין דכתיב בהו אשר
ברא אלהים לעשות דלא אשתלימו עילא